

Temat: O imionach i nazwiskach.

Pochodzenie imion.

Historia nazwisk.

Jak odmieniać nazwiska?

Notatka do zeszytu.

Imię to osobista, nierodowa nazwa człowieka. Wraz z nazwiskiem składa się na podstawowe określenie danej osoby. Imiona są starsze niż nazwiska. Obecnie w języku polskim funkcjonują imiona wywodzące się z języków słowiańskich (Bolesław, Ludmiła) oraz imiona zapożyczone z języków obcych (Mateusz z hebrajskiego, Dominik z łaciny).

Zgodnie z normą wzorcową, gdy się do kogoś zwracamy, wymieniając jego imię, powinniśmy stosować formę wołacza, np. *Basiu*, pożycz mi tę płytę.

Nazwiska zaczęto nadawać w Polsce około XVIw. Początkowo nosili je tylko przedstawiciele szlachty i mieszczaństwa. Brzmienie i zapis nazwisk ustaliły się dopiero na początku XIXw.

Nazwiska tworzone na różne sposoby:

- od imienia ojca, Piotrowski,
- od zawodu, Kucharski,
- od nazw cech, Cichocki,
- od nazw zwierząt i roślin, Zając,
- od miejsc zamieszkania, Potok,
- od nazwisk obcych, Miller.

Odmiana nazwisk męskich.

Większość nazwisk męskich odmienia się jak rzeczowniki pospolite o podobnych zakończeniach (Krawczyk jak historyk) lub jak przymiotniki (Zaleski jak bliski).

Tworzenie i odmiana nazwisk żeńskich.

Nazwiska mające postać przymiotnika, np. Zimny, w odniesieniu do kobiet mogą być używane w formie męskiej lub żeńskiej, np. Anna Zimny lub Anna Zimna.

Odmieniają się nazwiska żeńskie zakończone na –a, np. Kowalska.

Pozostałe są nieodmienne.

Wykonajcie ćwiczenia str. 58-60 (Zeszyt ćwiczeń).

Temat: O czy mówiliśmy na lekcjach języka polskiego w klasie ósmej?

To już koniec naszych *zmagañ* z językiem polskim w szkole podstawowej. Mam nadzieję, że kolejny rok szkolny przyniesie same pozytywne emocje. Pozdrawiam Was i powodzenia.